

3. Державна підтримка та стимули - кредити під 0% на встановлення систем, «зелений тариф».	3. Євроінтеграція – розвиток сонячної енергетики може створити сприятливі умови для залучення коштів з ЄС.
Слабкі сторони	Загрози
1. Залежність від імпортного обладнання. 2. Сезонність генерації енергії. 3. Залежність від регулювання держави (зміни тарифів, субсидій). 4. Недостатня кількість кваліфікованого персоналу для інсталяції та обслуговування електростанцій. 5. Висока ціна енергозберігаючої компоненти.	1. Конкуренція з боку інших джерел енергії - відновлювальними та невідновлювальними. 2. Обмеження по інфраструктурі – старі електромережі можуть не витримати велику кількість навантаження. 3. Геополітичний фактор – політична та економічна нестабільність можуть стримувати розвиток галузі. 4. Рентабельність – деякі проєкти можуть мати досить довгий період окупності, що може стримувати інвесторів.

Незважаючи на повномасштабну війну, зовнішні виклики та загрози, відновлювана енергетика в Україні продовжує залишатися ключовим напрямом розвитку енергетичного сектору, демонструючи значний потенціал для подальшого зростання.

Список використаних джерел:

1. Сонячна генерація: змінюються масштаби та географія об'єктів. URL: <https://ua-energy.org/uk/posts/tryfonivska-ses-foto-dtek>.
2. Тенденції розвитку сонячної енергетики в Україні у 2024 році. URL: <https://surli.cc/eyfgfp>.

УДК 658.5:005.4

Захарченко Д.Ю.,
здобувач вищої освіти,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

УДОСКОНАЛЕННЯ ОПЕРАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ БІЗНЕС-ОРГАНІЗАЦІЇ

Сучасні виробничі підприємства стикаються з множинними викликами, пов'язаними зі швидкими технологічними змінами і посиленням конкуренцією. Перегляд і вдосконалення операційної моделі стає критично важливим для забезпечення конкурентоспроможності, резильєнтності та ефективності в умовах турбулентного бізнес-середовища. Перехід на гібридний конвеєр, в якому поєднуються елементи традиційних технологій та новітніх виробничих систем, відкриває нові можливості для оптимізації виробництва та підвищення гнучкості.

За результатами інформаційного пошуку визначено ключові аспекти операційної моделі бізнес-організації й концептуальні підходи до її формування.

Так, виокремлено ключові аспекти операційної моделі бізнес-організації: (1) структурний вимір, що охоплює організаційну ієрархію, розподіл функцій та координацію; (2) процесний вимір, що включає основні і допоміжні бізнес-процеси; (3) технологічний вимір, що охоплює ІТ-архітектуру й автоматизацію; (4) компетентнісний вимір, що включає професійну компетентність персоналу (знання, уміння, навички в межах конкретної функціональної сфери) й корпоративні знання. Водночас, встановлено концептуальні підходи, що є підґрунтям для формування операційної моделі бізнес-організації: (1) процесний підхід, що зосереджується на оптимізації бізнес-процесів; (2) системний підхід, що розглядає бізнес-організацію як взаємозалежну і взаємоузгоджену систему; (3) ресурсний підхід, що передбачає ефективне використання наявних обмежених ресурсів; (4) клієнтоорієнтований підхід, що є спрямованим на вироблення максимізації цінності для замовника / споживача; (5) інноваційний підхід, що передбачає інтеграцію новітніх технологій.

Сучасна операційна модель бізнес-організації має відповідати тенденціям діджиталізації, гнучкості та адаптивності. В межах авторського дослідження зроблено висновок про доцільність застосування таких методологій як: (1) Lean, спрямовано на усунення неефективних процесів і мінімізацію втрат за всіма видами в потоці створення цінності [1]; (2) Six Sigma, фокусовано на стандартизацію процесів для досягнення якості як процесу, так і результату [2]; (3) Agile, орієнтовано на ітерацію для забезпечення швидкого адаптування до змін; (4) Total Quality Management (TQM), передбачено всеосяжне управління якістю і залучення всіх рівнів бізнес-організації до покращення процесів.

В межах проведеного авторського дослідження запропоновано організаційно-виробничу просторову зміну збиральної лінії за U-методом із запровадженням гібридного конвеєра з частковою автоматизацією / роботизацією. Очікувані результати: (1) гнучкість в часі перебування / пересування виробу на лінії, включаючи можливість зняття дефектної продукції і поверненню на збирання після усунення недоліків, (2) пришвидшення і покращення точності через автоматизацію виробничих процесів і використання роботизованих систем, цифрових реєстраторів та інтелектуальних технологій; (3) швидкість налаштування виробничої лінії для гнучкого реагування на запити замовників і забезпечення новим вимогам і зміні в споживчому попиті; (4) зменшення дефектності продукції і пов'язаних з цим витрат (непродуктивних втрат) шляхом впровадження двокрокового контролю якості. Як підсумок, можна стверджувати: впровадження гібридного конвеєра веде до покращення ефективності, що включає підвищення продуктивності за рахунок зменшення затримок, пов'язаних з дефектами; зменшення суми витрат, зокрема скорочення витрат на повернення дефектних виробів; оптимізацію чисельності виробничого

персоналу за рахунок автоматизації. Варто наголосити, що важливим чинником є цифрова трансформація, яка забезпечує адаптивність і гнучкість бізнес-організації. Включення IoT, Big Data та аналітичних платформ сприяє моніторингу бізнес-процесів у реальному часі, дозволяє здійснювати аналіз споживчих уподобань для своєчасного реагування на зміни ринку, та покращує вироблення дієвих управлінських рішень на основі даних [3, 4].

Отже, за результатами авторського дослідження можна зробити такі висновки:

1. Сучасна операційна модель бізнес-організації визначається, насамперед, гнучкістю й адаптивністю до змін зовнішнього середовища, оптимізацією витрат та ефективним використанням ресурсів (обмежених за видами і обсягом), а також впливом на ключові показники діяльності, такі як продуктивність, задоволеність персоналу і замовників / споживачів, грошовий потік від операційної діяльності, чистий грошовий потік, прибутковість.

2. Вдосконалення операційної моделі виробничої бізнес-організації шляхом переходу на формат гібридного конвеєра є стратегічно виваженим і важливим кроком для досягнення конкурентних переваг, що дозволяє покращити ефективність виробництва, адаптуватися до нових викликів ринку, здійснювати контроль якості з фокусуванням на якість кінцевої продукції і зменшення кількості дефектних виробів.

Список використаних джерел:

1. Womack, J. P., & Jones, D. T. (1996). *Lean Thinking: Banish Waste and Create Wealth in Your Corporation*.
2. Pande, P. S., Neuman, R. P., & Cavanagh, R. R. (2000). *The Six Sigma Way: How GE, Motorola, and Other Top Companies Are Honing Their Performance*.
3. Kagermann, H., Wahlster, W., & Helbig, J. (2013). *Recommendations for Implementing the Strategic Initiative INDUSTRIE 4.0*.
4. Hammer, M. (2010). *Deep Change: How Operational Innovation Can Transform Your Company*.